

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdanje opoldne, večerje izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kafipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 . 60 . . . 3-30
četrť leta 3 . 40 . . . 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 8. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez depozitane naročnine se ne oziramo.

Oglašni in posamični se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake vrste. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročnine in oglašje plačati loco Gorice.

S O Č A

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vsa leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellensitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdanje.)

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Četrťi shod slovanskih časnikarjev.

Danes večer in jutri so zbrani v beli Ljubljani časnikarji vseh slovanskih narodov Avstro-Ogerske in iz Bosne-Hercegovine, okroglo 150 na število. Drevo bo v »Narodnem Domu« komerz, kateri dajo slovanski časnikarji svojim slovanskim tovarišem, — jutri pa z borovanje in zvečer banket; v ponedeljek izlet na Bled, v torek pa v Postojno in dalje v Trst.

Ti sestanki časnikarjev vseh slovanskih narodov so neprecenljivega pomena za Slovanstvo v obče in za naš mali narod slovenski še posebe. Slovenci sami zase smo neznaten oblaček, kateri bi odpihnili s svetovnega pozornišča prva sapica, v družbi vseh slovanskih rodov pa zraste i naša moč in veljava, da se ne branimo uspešno le sami, marveč lahko v obilni meri izvršujemo svojo nalogo v tej skupni slovanski vojski.

Časnikarstvo je in ostane velesila sama zase, ki bo zmagovala brez kapljice krvi tudi nad — milijoni bajonetov. Razvijajoči se tok časa je končno skoro že prisilil časnikarje vseh slovanskih narodov, da stopijo v ožjo mejsedbojno dotiko, da bolje organizirajo in utrdijo ono zvezo, ki je nastala tekom let sama ob sebi že po naravnem nagonu...

Kakor v največ slučajih tako so dali inicijativo tudi temu zbližanju — Čehi, češki novinarji, v zlati Pragi. Urednik »Národních Listů« in pisatelj g. Jos. K u f f n e r je vspodbodel društvo čeških časnikarjev, da je sklicalo l. 1898. prvi shod v Pragi, kateremu je sledil drugi v Krakovu, tretji v Dubrovniku, — in eto zdaj četrťi v beli naši Ljubljani.

Prvi in glavni neprecenljiv uspeh, kateremu sledi vsi drugi, je ta: da se časnikarji vseh slovanskih narodov med seboj osebno spoznavajo, nastajajo med njimi celó prav ozke prijateljske vezí, spoznavajo поблиže razne slovanske

zemlje, narode, običaje itd. itd., čemur sledi poživljenje ideje vseslovanske vzajemnosti, navdušenje za naravne lepote te ali one slovanske zemlje, kar ima zopet za seboj posledice bolj praktičnega pomena. Lani so bili v Dubrovniku, in po tem sestanku se je toliko pisalo o Dalmaciji in posebe o Dubrovniku po vseh slovanskih časopisih, da mora to roditi le dobre posledice za to našo zemljo ob Adriji. — Letos bodo v Ljubljani, na divnem Bledu, v čarobni postojnski jami, in tudi od tod povsod ponesó domov toliko in takošnih vtisov in spominov, da bo zopet po vsem slovanskem časopisju oduševljenih spisov o krasoti teh slovanskih krajev in o slovanskem narodu v obče, da nam vsestransko ugodne posledice zopet ne morejo izostati. — In vrhu vsega tega je naravnost velikanske važnosti tista organizacija, tista stanovska zveza, ki bo letos menda že dozorel sad dosedanjih sestankov.

Zato se iskreno veselimo IV. shoda v naši slovanski prestolnici. O znamenitih uspehih ne dvomimo.

Bela Ljubljana, Bled in Postojna se tudi skrbno pripravljajo, da vredno sprejmejo v svojo sredo zastopnike narodnega in političkega gibanja vseh slovanskih narodov. Brez dvoma bodo to, zlasti ob lepem vremenu, prekrasni, velepomembni dnevi, ko bo slavilo svoje trijumfe pravo slovansko bratroljubje. Veseleči se že naprej teh srečnih dnij, kličemo vsem slovanskim tovarišem s severa, zapada in juga: Dobro došli na slovanskih tleh!

Kdo je kriv?

II.

Ista usoda, kakor Koroško, zadene Štajersko, seveda ne še v isti meri in ne tako hitro, ali počasi pa gotovo — ako pojde tako naprej.

Na Štajerskem ima v rokah politično vodstvo duhovščina, zato pa ne

vidimo tudi tam nič tistega pravega narodnega dela, kakor bi moralo biti v tako velikem delu slovenske domovine. Ta duhovščina stoji pod vplivom mariborskega škofa Napotnika, kateri je tudi podpisal reverz, da ne bo delal nikdar proti intencijam vlade. Vlada pa ni sovražna ponemčevanju našega naroda, saj vidimo, kako isto celo pospešuje! To pa se vrši še toliko lažje, ker na slovenski strani ni odpora. Duhovščina ne gre proti svojemu škofu, tu jo zadržuje »obedientia canonica«, torej tudi ne gre proti potujčevanju našega ljudstva, ter škof tega noče.

»Slovenec« je povdarjal in še povdarja ob vsaki priliki, kako važna da je sloga za štajerske Slovence. Ali ob enem je bil prisiljen priznati, da pod to slogo — ginejo v nemškem morju. Na Štajerskem je res sloga, ali ta sloga je trhla, kar se je pokazalo v zadnjem času, ob raznih prilikah, ko je nastopala politikujoča duhovščina s pretenjem in terorizmom, da je obveljala njena beseda ter mogla končno konstatovati, da štajerski Slovenci so si jedini. Tako nastopa politikujoča duhovščina takrat, kadar se jej je bati v važnem trenutku, da bi sloga ne počila ter bi ne prišli na površje naprednejši življi. Drugače pa prepušča narodno delo po večini samo sebi — vsled česar ginejo meje.

Ne rečemo pa s tem, da duhovščina ničesar ne dela, o dà dela, ali to delo gre ne le pri štajerski duhovščini, marveč povsodi med nami, v glavnem za tem, utrditi duhovniku veljavo, da bo neomejeno vladal nad ljudstvom; to delo je stanovsko in hoče utrditi duhovskemu stanu prevladanje nad drugimi stanovi ter nad ljudstvom. To je glavni namen, vse drugo le sredstvo v njega dosego!

Kako strašno gorijo ob mejah na Štajerskem za slovenski jezik, pa naj služi ta eksemplj. Nekdo se je poročil v Mariboru. Ko je to prijavljal, je do-

tični duhovnik, Slovenec, z njim govoril le nemški, oni gospod pa je dosledno govoril le slovenski. In ko je videl, kako duhovnik sili z nemščino, je zahteval, da se mora poroka vršiti v slovenskem jeziku. Tu šele se je razvzljajal jezik duhovniku, da je začel govoriti slovenski, in poroka se je vršila v slovenščini, ali tako tiho, da sta jedva čula ženin in nevesta. Duhovnik se je menda bal, da bi ne razžalil nemškega občinstva v cerkvi! Kaj pričakujete od takega »obmejnega« duhovnika? Morda to, da se spusti v boj proti potujčevanju Slovencev? Kaj še!

Štajerska duhovščina rolni tudi proti nemškutarskemu listu »Štajerec«. Ali zakaj? V glavnem za to, ker jo napada. »Štajerec« piše proti duhovnikom, radi tega se ti branijo kot duhovniki, kako narodno delo prihaja tu v poštev šele v drugi vrsti, ako je sploh govoriti o njem. In mi opozarjamo, da veliko najboljših in imovitejših mož pristopa nemški stranki, ker je — protiklerikalna. Za duhovsko politiko, ki diši vedno in povsod po skrbi za polno bisago, se kratko in malo ne morejo ogrevati, — in ker ni slovenske stranke, ki bi se bojevala proti taki farovski nenasitnosti, — zato prestopajo polagoma nezavedaje se v tabor naših narodnih sovražnikov. In to je posebno na Koroškem naša narodna nesreča!!

Tok Missijeve politike se je razlil tudi ob koroških in štajerskih jezikovnih mejah, in z njo so izginili s površja tudi tisti pravi duhovniki - boritelji, katerim je bilo res do boja za našo narodno stvar. Še se dobi semtertje kak tak dukovnik-rodoljub, ki gori za naše ideale, in tudi dela, ali redki so, kmalu pa jih ne bo več, kakor hitro preplavi farovže novejša generacija duhovščine, katera je vzgojena v duhu Missijeve politike.

Tej generaciji pa ni več do našega narodnostnega boja, marveč gesl jim

ga poprosi, naj vsaj otroka ohrani pred ujmo; radi tega je vstala ter namerala iti, toda noge so ji odpovedale službo.

Med tem je mladi gospod dospel h križu in zagledavši mlado ženo, stoječo pod križem, zaklical na njo:

»Hej, ženska, sedite, sedite.«

»Bog vam to povrni!«

»Toda na tla, na tla.«

Mladi gospod Oscešinski je bil znan po vsej okolici kot velik šaljivec, ki se je rad pošalil z vsakim, kogar je srečal na poti. Tako se je pošalil sedaj tudi z Repovo in potem odrinil dalje. Repovi je še priletel iz daljave na ušesa veseli smeh njegov in odgojiteljčin; videla je tudi, kako sta se jela poljubovati, dokler končno nista z vozičkom vred zibnila v temi.

Repova je ostala na širokem polju sama. Toda pogovor ne pravi zaman: »Ženske in želve niti s sekiro ne vbiješ!« Čez kake pol ure je vstala znova in dasi so se noge šibile pod njo, je vendar šla dalje.

»Kaj si vendar ti detece tega krivo, ti moja zlata dušica, moj Bog!« je ponavljala semtertje ter si pritiskala k prsim bolnega Janka.

(Dalje pride.)

Črtice z ogljem.

Povest, poljski spisal Henri. Sienkiewicz.

Posl. Podravski.

(Dalje.)

Kaj se je godilo v duši Repove, ko je korakala znovač mimo frančiškanske cerkve, vračajoča se v Ovčjo glavo, tega si ne drznem opisovati. Dà, ko bi bila gospodična Jadviga v podobnem položaji, bi napisal nemara o njej zanimiv roman, s katerim bi poskušal tudi najbolj zakletim pozitivistom dokazati, da se še nahajajo idealne duše na svetu. Gospodična Jadviga bi se dobro zavedala vsakega vtisa; obupno očitjanje duše bi našla izraz v nič manj obupnih a pri tem zelo dramatičnih mislih in v besedah. Ono stališče brez izhoda, globoki in boleštni občutki lastne slabosti in onemoglosti, stoječi proti nadmoči; ta zavest, da je slična listu, razmetovanemu od burje, obupno spoznanje, da se od nikoder ni moči nadejati ničesar ne od zemlje, niti od nebes, to vse bi bilo napotilo gospodično Jadvigo k nekakemu nič manj navdušenemu monologu, in meni bi ne bilo treba nič drugega, nego zapisati ga in se s tem proslaviti. Toda Repova? Ta preprosti narod, kadar

trpi, pa trpi in konec je besedi. Repova je v trdnem objemu nadloge gledala tako, kakor gleda ptič, katerega muči zlobno dete. Šla je naprej, veter jo je podil, znoj ji je lil raz čela in to je bilo vse. Samo časih, kadar je bolno dete odprlo usta in jelo težko dihati, kakor bi hotelo vsaki hip umreti, ga je klicala z boleštnim glasom: »Ivan, moj pristrčni Ivanček!« ter pritiskala svoje matrne ustnice na vročo čelo otrokovo. Davno je že pustila za seboj frančiškansko cerkev ter stopala že po širem polju, kar je osuplo nakrat obstala, kajti njej naproti je šel pijan človek.

Po nebu so jadrili čimdalje bolj temni in grozni oblaki, v njih se je pripravljala — nevihta; semtertje je celo zablistalo, toda pijanec se ni zmenil za to, ni si zapel jopiča, pač pa si je pomaknil kučmo na uho ter opotekajoč se z jedne strani na drugo, prepeval:

»Šla je Dora
Sredi polja
Po korenje.
A jaz Doro
Lop po nogi
In zbežala je. Hu, hu!«

Zagledavši Repovo, obstane, razprostire roke ter zakriči:

»Čakaj, da skupaj greva,
Ker ti si dobra žena.«

In hotel jo je objeti okrog pasu, toda Repova, boječa se za bolnega otroka in za-se, je skočila na stran, pijanec pa za njo. Ker pa ni mogel gibčno hoditi, je omahnil in padel. Toda urno je bil na nogah, vsekako pa ni stekel za njo, marveč je pobral kamen in ga zalučal za njo, da je kar zažvižgal po zraku.

Repova je začutila bolečino v glavi, pred očmi se ji je stemnilo in utrujena se je zgrudila na kolena. Toda v tem hipu ji je prišla v spomin besedica: »dete!« na kar se je znovač spustila v tek. Obstala je še le pri križu in opazila, da je pijanec ostal že dobre pol vrste za njo ter obrnivši se, korakal proti mestu.

V tem hipu je začutila neko čudno toploto na vratu. Potipala je tje z roko in ogledavši si na to prste, je zagledala na njih kri.

Stemnilo se ji je pred očmi in prišla je ob zavest.

Prebudila se je oprta s hrbtom ob križ. Iz daljave se ji je bližal dvokolesni voziček, v katerem sta sedela mladi Oscešinski in odgojiteljica iz dvora.

Gospod Oscešinski Repove ni poznal, toda ona je njega poznala. Sklenila je torej, da mu pojde naproti in

je: akomodiranje razmeram ter delovanje za povzdigo ali ohranitev vladajoče pozicije stanu katoliškega duhovnika.

Ako ostanejo na Koroškem in na Štajerskem še dosedanje razmere ter se bo tlačilo vsako napredno gibanje tako kruto kakor v zadnjem času, potem bodo imeli Nemci in vlada še lažje delo na potujčevanju našega ljudstva. Ako pa se zbudijo v teh dveh deželah naprednejši življi ter duhovščina ne bo delala proti pravemu narodnemu delu, potem utegnemo ohraniti vsaj to, kar imamo, ako že morda ne moremo misliti na pridobivanje, drugače pa bo moral Slovenec čez 20 let bržčas konstatirati prodiranje še v večjem odstotku, kakor sedaj, morda pridemo že v jednote. Ako se to zgodi, bo temu nemalo kriva škofovska politika v Celovcu in Mariboru.

D O P I S I.

1. Ni res, da „pri tej obravnavi se je ugovarjalo toliko od cerkvene odbora in cerk. starešinov, da bi se povsem nova cerkev gradila“; res je pa, da je bilo celo starešinstvo župne cerkve v Rodiku za razširjenje oziroma za zidanje nove cerkve, za kar so bili prej tudi vsi udje cerkv. odbora, kakor spričuje zapisnik II. seje z dne 12. avg. 1900. točka 4. in V. seje z dne 31. marca, kar je jeden ud povdarjal pri obravnavi.

2. Ni res, da „c. kr. tehnični urad je prevdarjal za zidanje nove cerkve 30.000 kron“; res je pa, da c. kr. tehnični urad nobenega prevdarka za zidanje nove cerkve ni izdelal, ampak izrazil samo mnenje, to pa zato, ker ne pozna dovolj lokalnih razmer. C. kr. inženir, g. Palese, ki je bil pozneje na licu mesta, je zatrdil, da stroški za zidanje nove cerkve ne bi presegali 20—22 tisoč kron; ni torej mnenje moje, ampak mnenje strokovnjaka.

3. Ni res, da sem rekel, „druge stroške pa da bi farna občina... zložila“; res je pa, da sem povdarjal vedno le znesek do 6.000 kron, ki naj bi ga doprinesla farna občina v zmislu enoglasnega sklepa cerkvenega odbora v V. seji, ki je bil storjen v navzočnosti in v sporazumljenju najuplivišjih župljanov davkoplačevalcev, kakor priča zapisnik V. seje cerkv. odbora, dopis istega sl. c. kr. okr. glavarstva v Sežani z dne 24. aprila 1901. št. 10., utok podpisani od 45 davkoplačevalcev z dne 30. marca 1902. in drugi utok podpisani od 51 posestnikov z dne 20. aprila 1902.

4. Ni res, da sem rekel, „teh stroškov da bi kmetje nič ne počutili“; res je pa, da sem rekel, da farna občina večino zneska od 6.000 lahko pokrije z apnom, kamenjem, lesom in dovozom, kar bi kmetje toliko ne občutili, kakor so sami izjavili v utokih, navedenih pod točko 3.

5. Ni res, da bi jaz želel, „da ... morajo le kmetje trpeti“; res je pa, da sem vedno povdarjal, pisмено in ustmeno, pri oblastih siromaštvo kmetov, ki ne morejo mnogo doprinesati, kar je potrdil pri obravnavi c. kr. okrajni komisar, in da nisem nikdar omenil več, pač pa manj kakor 6.000 kron, na kateri znesek so kmetje s cerkvenim odborom vred radovoljno pristali.

6. Ni res, da sem rekel, „dosti bi bilo samo cerkveno oskrbnistvo, katero bi vse potrebno za cerkev napravilo ... docela novo cerkev graditi, ter nam posestnikom nakopiti kakih 30.000 K dolga“; res je pa, da je šlo samo za prekritje cerkve, torej za znesek od 2.600—3.000, kakor spričuje zapisnik in dopis sam. — Ker pa ta znesek ima plačati samo cerkev, kar je bilo že prej odločeno, prigovarjal sem v prid župljanom, da ni bilo treba sklicevati toliko kmetov v času tako nujnega dela na polju, ampak bi zadostoval le ukaz cerk. oskrbnistvu, naj se cerkev prekrije in popravi.

7. Ni res, da sem rekel, „da cerkev ne more ... sama stroškov nositi, ker nima gotovega denarja“; res je pa, da sem rekel, kakor spričuje zapisnik, da denar, ki ima cerkev in ki naj bi se porabil po mnenju c. kr. okr. glavarstva, so ustanovne glavnice, katerih se ne more dotakniti, gotovine pa da nima dovolj.

8. Ni res, da sem rekel, od kmetov „da ni mogoče nič iztirjati“; res je pa, da se od kmetov še nikoli ni tirjalo glavnice, ako so redno plačali ali vsaj imeli voljo plačati

5% obresti, katerih jim je bilo na zastankih v zadnjih letih okoli 6000 kron odpisanih, in da sem priporočal, naj verski zalog kot patron prevzame od cerkve toliko dolga pri kmetih, kolikor cerkev lahko prispeva za zidanje cerkve, in naj jim razdeli plačanje dolga na 10—15 letnih obrokov, ko kmetje ne morejo ne enkrat izplačati, pri čemur ne bi imel verski zalog nikake škode, ker bi mu kmetje plačevali 5% obresti, kakor dozdaj cerkvi, kmetom bi se olajšalo plačevanje dolga in obenem bi imeli spodobno cerkev.

9. Ni res, da po mojem mnenju „samo posestniki morajo biti na vse strani škodovani“; res je pa, da nisem nikoli omenil večjega zneska, kakor največ 6000 kron, do katerega zneska so se kmetje sami zavezali prispevati.

10. Ni res, da sem rekel: „mi ni mogoče“ prevzeti nadzorstvo dela“; res je pa, da nisem hotel prevzeti odgovornosti za zidarsko delo, ker nisem strokovnjak; strokovnjak nisem niti za zidanje nove cerkve, ampak se ravnam po nasvetu strokovnjakov in po ljubezni do cerkve in župnije; ko mi je pa c. kr. okraj. komisar zagotovil, da pride večkrat c. kr. inženir pogledat delo, prevzel sem, kakor spričuje zapisnik, zadovoljno in brezplačno nadzorstvo brez odgovornosti, ne za to, da bi bilo to delo meni po godu, ker želim z večino župljanov primerno razširjenje cerkve, ampak le za to, da bomo imeli enkrat župnijsko cerkev, ki je že toliko časa zaprta, ker preti s porušenjem.

11. Ni res, da so odborniki „vso stvar pojasnili ter s tem davkoplačevalcem mnogo koristili“; res je pa, da pri obravnavi razun c. kr. okr. komisarja, gosp. Mozetiča, potem razun mene in g. Frana Babič za razširjenje oziroma zidanje cerkve in razun g. Frana Rapotec za prekrivanje cerkve, ni govoril nihče drugi, ampak so samo glasovali, in da s tem niso koristili davkoplačevalcem, temveč škodovali; kajti zdaj se ima potrositi čez 3000 kron za prekrivanje, s čemur pa se ne bodo odstranile napake in nevarnost pri cerkvi, radi česar se bo moralo prav v kratkem znova in veliko več trošiti, k čemur cerkev ne bo mogla toliko prispevati, kakor bi prispevala zdaj, ker ne bo imela toliko, kolikor zdaj, vsled česar bo zadeta več farna občina, ki pa se utegne še zmanjšati.

V Rodiku, dne 13. maja 1902.

Jos. Elsnik, župnik.

Dostavek uredništva. Ker noco delati namomur krivice, priobčujemo ta dopis gosp. župnika, da se tako čujeta dva zvana. Našemu g. dopisniku je seveda prosto, oglasiti se na ta dopis.

Domače in razne novice.

Poroka. — Danes se je poročil gospod Andraž Jeglič, c. kr. državnega pravdnika namestnik, z gospodično Mici Kaučičevo iz široko znane rodbine v Gorici na Kornu. Novoporočencema mnogo sreče!

Odlikovanje. — Poveljnik deželnega orožniškega poveljstva štev. 7. v Trstu, polkovnik Edvard Müller, je bil odlikovan z redom železne krogle tretje vrste z oprostitvijo od takse.

Candutičev pogreb se je izvršil v četrtek zvečer ob 7. uri ob mnogobrojni udeležbi. Nosili so krsto črkostavci, pri odprtem grobu sta govorila Jug in Cej par besed, ker tukajšnja policija je bila prepovedala govore. Popoldne je šla gledat samomorilca na pokopališče velika radovedna množica. Prišla je bila tudi žena, katere se je vila v žalosti ob truplu „srečnega moža, da so jo le s težavo odstranili.

Smrtna kosa. — V Trstu je umrl pomorski kapetan in lastnik brodov, g. Simon Milinović, rodom Srb. Blag mu bodi spomin!

Na mesto Binaldinija je imenovalo ministerstvo za trgovino članom upravnega sveta pri Lloyd vladnega svetnika Jurija Minasa. — „Il Sole“ piše, da so prišli na sled velikim defraudacijam pri „Lloyd“ ter da se je čudno postopalo pri prodaji starejših ladij. Ako je ta vest povsem istinita, potem je razkrit velikanski skandal! „Lloyd“ dementuje take vesti.

Lista porotnikov. — Za prihodnje porotno zasedanje so izžrebani nastopni g. porotniki: Prezelj Franc, Lokar Anton, Lazari Hugo, Huber Domicijan, Spazzapan Štefan, Beltramini Anton, Šavie Peter, Humpel Fl., Pasqualis Ivan, Winkler Anton, Carnelli Josip, dr. Alimonda N., Pahor Andrej, Lorenzutti Fran, Liprandi Ernest, Cazzatura

Ludovik, Križnič Anton, Saunig Ivan, pl. Braunizer Franc, Sfiligoj Josip, Cigoj Silvester, Nemec Josip, Holzer Ernest, Pavlin Silvester, Maras Jakob, Dolenc Avgust, Simčič Josip, Pajer dr. Mario, Miklavič Franc, Reja pl. Anton, Vodopivec Anton, Carnelli Rikard, Kaučič Franc, Zuccato pl. Peter, Gastelger pl. Avrelj, Terpin Ivan. Namestniki: Paulin Ireneo, Ios Josip, Steiner Ignacij, Luzzato dr. Raimondo, Venuti Al., Torelli M., Bisiak Anton, Persa pl. Ivan, Alpi Franc.

Gospodje pobili okola „Prismojence“ nadaljuje svojo brezvestno gonjo proti „Pevskemu in glasbenemu društvu“, govoreč še nadalje o nekih dogodkih v tem društvu. Toda v društvu se ni zgodilo nič, prav nič. Ako je pregrešil posameznik kaj izven Gorice, zato bo dajal sam odgovor. Društvo vsa ta reč nič ne zadeva. Pobiti to vedo, ali kljub temu hujskajo proti društvu, in v svoji peklenki zlobi so šli še dalje, ter pravijo, da vedo še „veliko več“, radi česar so svarili starše, naj pazijo na svoje otroke, ker v taki družbi je nemogoče ohraniti poštenje“. To je zopet grdo natolcevanje, kakoršno more zapisati le kak zagnan falot. Povejte tisto veliko več! O, ko bi vedeli res, bi ne obetali sele, da povedo, marveč bi bili hitro že povedali. Tako pa se te podle duše spuščajo iz jedne laži v drugo.

V ostalem pa naj nikar ne mislijo zeleni pobje, da s tako pisavo begajo občinstvo. O, ne. Razsodni ljudje poznajo lažnjivce in ker so dobro poučeni o vsej stvari, je vse bevskanje in natolcevanje po „Prismojencu“ zaman.

G. Beniška ne bo. — Farovski listi kar po vrsti trobijo, da Beniška ne bo v Gorico ter imenujejo našo vest, s katero smo naznanili, da pride, neresnično in pesek v oči. Naša notica pa ni bila neresnična in in ne pesek v oči, ker g. Benisek je bil že sprejel mesto pri „Pevskem in glasbenem“ društvu v Gorici ter tudi sporočil brzojavno, kedaj da pride.

Na podlagi tega smo pač opravičeno napisali notico, da g. Benisek nastopi v ponedeljek 13. t. meseca. Ali v Ljubljani so ga pridržali ter mu dali to, česar prej ni imel v plači, ker je g. Benisek poznata izvrstna moč — in na to je ostal v Ljubljani, kjer deluje že par let.

Celo iz tega slučaja, ki je pač tako vsakdanji, hočejo kovati klerikalci kapital zase, kakor da bi se bil g. Benisek odpovedal, ker neče biti v „Tumovem društvu“. — Hudobija je naše „kavce“ že tako prevzela ter jim prešla v meso in kri, da so kakor obsedeni ter kažejo svojo skrajno zlobo ob vsaki prilici. Da se bodo mogli pa še nadalje jeziti, jim povemo, da že dobimo človeka, kakoršnega potrebujemo, pa če tudi počijo radi tega „kavci“ od jeze!

Slaba jim prede. — „Prismojence“ in „Gorica“ sta se opetovano norčevala z nami, kadar smo spomnili zaostale naročnike, naj plačajo naročnino, ker list stane denar. Vsako tako priliko sta porabila pobožnjaka iz ulice Vetturini v to svrhu, da sta rekala: Vidite, kako jim slabo gre tam pri „Soči“. Naročniki jim postajajo nezvesti, drugi ne plačajo — ljudstvo spregleduje! — Ali te hudobne kaznuje Bog; kajti „Prismojence“ od črtitka javka, da za božjo voljo naj že plačajo naročnino, ker je to pri listu prve važnosti. „Prismojence“ nam je očital ob taki priliki „malho“. Sedaj pa sam dela za „malho“, ker denar mu je prve važnosti. Gotovo, da list brez gmotne podlage ne more izhajati ne eden ne drugi, in tudi žegni niso tako močni, da bi oproščali kak katoliški list denarne podlage!

Želja „Prismojence“, da pričakuje, da vsi v kratkem izpolnijo svojo dolžnost, pa se ne vresniči, ker te katoliške cunje gre polovica zastoj med ljudstvo; vsiljujejo jo na vse načine, in če jo vržeš pri vratih na cesto, pa ti jo dajo nazaj skozi okno. Saj niso neumni ljudje, da bodo tako reč potem se plačevali! To bi bilo pravo odiranje ljudstva na katoliški podlagi!

Rodoljubi! „Prismojence“ zopet kliče, da naj se širita „Gorica“ in „Prismojence“ med ljudstvom. Mi pa rečemo: Vrzite ta dva farovska sleparja iz hiše, ker ni jih ostudnejših in podležjih listov od teh dveh. Na prvi strani ti „Prismojence“ obrača hinavsko oči proti nebu ter moli, na drugi in tretji pa laže, obrekuje in natolcuje ter trga ne-ljube mu osebe, da se kar kadi. „Gorica“ pa uganja najgršo gonjo proti vsakemu napredku na polju gospodarstva in prosvete. Kaj take

liste naj bi imeli mi goriski Slovenci? Dajte jim slovo, širite „Sočo“ in „Primorca“, da izve ljudstvo — resnico!

V Pliskovici na Krasu so si izmislili, da morajo kip Matere božje, kadar ga blagoslovijo, nesti po celi občini. Proti temu, da se blagoslovi kip Matere božje, ne more nikdo nič imeti, in tudi ne, da se to vrši na primeren način. Ali da se iz tega napravi kar cela procesija ter prenaša kip po celi občini, to pa menda ni baš neobhodno potrebno! Ali odgovarja pa intencijam politikujoče duhovščine, ki išče vsako priliko porabiti v svoje svrhe. Zato je moral tudi Marijin kip po celi občini, kakor pravi „Prim. List“. Županstvo je prepovedalo, kakor pravi „P. L.“, delati na občinski zemlji slavoloke. Zato je imelo gotovo tehtne vzroke. Ali sli so nekateri, bržčas podhujskani, od koga (?), ter napravili vseeno slavolok, kljub prepovedi, torej nalašč. Župan pa se umevno ni udal temveč ostal pri sklepu starasinstva, poklical orožnika in slavolok je padel. Gospod župan je ravnal le pravilno ter pokazal, da se morajo sklepi starasinstva spoštovati, tudi če niso odobreni v farovžu! Tako je prav.

Pisava v „Prismojencu“, da so nesli po občini „nebeško kraljico“, pa spominja precej na malikovanje, ker nesli so le kip, kateri naj predstavlja Mater božjo.

Vse, kar je prav, tudi v službi božji, iz katere mora biti fanatiziranje ljudstva izključeno. Širite med ljudstvom pravi Kristusov nauk, bodite gospodje res božji namestniki ter ne vtikajte politike povsodi vmes in ne delajte celo pri službi božji za posvetno veljavo svojega stanu, pa bo vas vse spoštovalo in nikdar ne boste imeli prilike, pritoževati se. Take nepotrebne procesije, kakor v Pliskovici, pa kažejo le hrepenenje po vedno večji posvetni veljavi, katere se da doseči prav s fanatiziranjem ljudstva. — Kdor dela proti temu, dela prav in mosko!

Znana hudobna roka izpod Čavna je poslala v „Prismojence“ dopis iz Vrtočina. Govori o novi cerkvi, o orgljah ter o novi šoli, katere se mora držati cerkve; učitelja pa morajo dobiti v Vrtočin takega, ki bo delal v sporazumljenju z duhovščino po načelih sv. vere. — Kar mežnarja naj nastavi, ako zna pisati in brati! — Obregne se ta znani pobožnjak izpod Čavna ob „Soči“ in „Primorci“, potem pa se loti novega pevskega in bralnega društva, katero so ustanovili „lahkomisljeni“ mladenči! — To kaže, da je društvo potrebno, in prepričani smo, da društvo se bo tudi razvijalo, kolikor mogoče, kljub nagajivosti znanih hudobcev. Ker napadajo društvo v farovškem listu, je znamenje, da je dobro. Zato pa pozivljemo prizadete somisljenike pod Čavnom, da pomagajo društvu na noge, ker je potrebno in koristno. Nad čemur se v farovžu jeze, to je navadno dobro za kmeta. Torej na noge! Društvo, živi in razcvitaj se!

Odmev po prvem maju. — V svilarni v Straticah so odtegnili 15. t. m. po 50 v onim delavcem, kateri so se udeležili delavskega praznika prvega maja. Delavci pa se nočejo podvreči kazni in so za to odklonili izplačilo. To ravnanje se mnogo komentuje v delavskih krogih, seveda ne laskavo za g. ravnatelja svilarne.

Eleonora Duse nastopi v gledališču v Gorici na hinkoštni ponedeljek. Igrala se bode „Gioconda“ od Gabriela d'Annunzio. Gledališče je že razprodano.

Razpis služb. V tolminskem političnem okraju razpisujem sledeče službe: 1. def. nadučitelja-voditelja trirazrednice v Cerknem; 2. def. učiteljice v Cerknem; 3. def. učitelja-voditelja enorazrednice na Idriji; 4. def. oz. prov. učitelja enorazrednice v Idrskem; 5. def. ozir. prov. učitelja-voditelja v Logu s podružnico v Strmcu; 6. def. ozir. prov. učitelja-voditelja enorazrednice v Nemškemrutu; 7. def. ozir. prov. učitelja-voditelja na Selih s podružnico v Rutih; 8. def. ozir. prov. učitelja-voditelja enorazrednice na St. Viskigori; 9. def. ozir. prov. učitelja podružnice Čadrg-Zadlaj; 10. def. učitelja-voditelja enorazrednice na Žagi.

Prošnje naj se pošlje predpisanim potom c. kr. okrajnemu šolskemu svetu tekom šestih tednov od dneva razpisa naprej.

S temi službami so združeni dohodki določeni v deželni postavi z dne 6. oktobra 1900. št. 26.

Predsednik:

Prinzig.

Slovenščina na južnem kolodvoru v Gorici. — Pišejo nam: Na levi steni hodnika v čakalnico III. razreda na kolodvoru

v Gorici je nabito naznanilo c. kr. direktorje državne železnice Trst-Koper-Poreč. V samonemskem tekstu (slovenskega nil) so imena: „Muggia (Mile)“, „Scoffie (Škofije)“, „Decani (Dekani)“ in „Capodistria (Koper)“ tiskana jednako, le s tem razlokom, da so slovenska v oklepajih. Pa kaj sem opazil? V Gorici nabito naznanilo ima slovenska imena vestno s tinto in črtalom prečrtana, torej prečrtana nalašč! Kdo je to storil? Je-li postala direktorja iz Trsta tako popravljen naznanilo v Gorico? Ali je kdo na južnem kolodvoru to zakrivil? Bilo bi potrebno, da se preišče. Če so falsifikatorji med uslužbenci na južnem kolodvoru v Gorici, naj se direktorja državne železnice v Trstu pobriga za to! Takih reči ne bomo trpeli. Tako preziranje našega jezika je — barbarsko!

Kako znajo v Kopru slovensko. — Pišejo nam: „Osservatore Triestino“ št. 86 z dne 17. marca 1902 ima sledeče naznanilo: „N. 296. 1—1807

Natjecaj.

V koperskem šolskem okraju je popolniti stolno ali začasno mesto učiteljice III. plačilne vrste na dovrzredni ljudski šoli se slovenskim učim jezikom v Klancu.

S to službo spojena plača je določena v deželnem zakonu z dne 9. oktobra 1901 broj 35.

Provilno opranljene prosnje naj se vlagajo predpisanim potom pri podpisanim uradu v dobi štirih tednov po tretjem razpisu tega natečaja v službenem (!) listu.

C. k.*) okrajni solski štet

Koper 9. aprila 1902.*

Torej jedna st. pogreškov!

Dostavek uredništva. — Tako se nam piše. Dovoljujemo pa si vprašanje, če ne zadene morda krivda radi take slovensčine tudi uredništvo „Osserv. Triest.“, katero morda preslabo ali nič ne popravlja stavka?! Mogoče bo tu celo edina prava krivda?!

Požar na Srpenici. — Dne 14. t. m. ob 2½ popoldne je izbruhnil požar na Srpenici. Brzjavno klicana pomoč iz Bovca in Kobarida hitro došla. Žagarji in Trnovci so izvrstno se držali in pomagali. Nevarnost velika za vso vas. Ogenj omejili po poveljstvu načelnika požarne straže itd. Zgorelo 12 hiš in 4 stala. Slabo zavarovani pri „Slaviji“. Primanjkovalo vođe. Iz Bovca (10 kilometrov) je prišla brigadnica v 25 minutah.

Novi bankovci po 50 K. — Generalni svet avstroogrske banke je določil, pritiči z izdajanjem novih bankovcev po 50 kron z dnem 26. t. m., in sicer pri svojih glavnih uradih in pri filijalkah.

Izpred sodnje. — 18-letni mizarški pomočnik Anton Delkin iz Ločnika je prilezel skozi okno v stanovanje Ivana Sirka z namenom, okraštati ga. Ali prijeli so ga na licu mesta in odgnali v zapor. Delkin je vse obstal ter bil kaznovan na 4 mesece trde ječe.

Kip Vilharjev. — Doprni kip preljubljenega pesnika Vilharja, vlit v bronu, je izdelal kipar g. Al. Repič na Dunaju. Kip bo razstavljen sedaj ob Binkostih v Postojni, kjer bo tudi stal spomenik Vilharjev.

„Narodnemu skladu“ je pristopil kot ustanovnik g. I. K. v A. ter vplačal 100 kron kot prvi obrok.

Javni ples priredijo fantje na Gradišču na binkostni ponedeljek dne 19. t. m.

Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku izleti na binkostni ponedeljek v Postojno. „Hajdrih“ se pridruži tudi pevsko društvo „Venec“ iz Kozine. Obe društvi bosta v jami skupaj peli.

Pomisleka vredno. — O blizajoci se dobi za zgradbo hiš, opozarjamo c. čitatelje na slavnoznano tovarniško tvrdo Karola Kronsteiner-ja, Dunaj III. Hauptstrasse 120, katere izdelek — barve za pročelja, na katere ne vplivajo vremena — postaja vedno bolj priljubljen toli pri oblastvih za zgradbe kakor pri zasebnikih. Bogati vzornik te tvrde je bil popolnjen s šestimi novimi secesijskimi številkami; nihče ne bi smel pozabiti si iste naročiti o priliki potrebe.

Zahvala in prosnja. — Prejeli smo in naprošeni objavljamo:

Z veliko radostjo opažam, da se naša šolska knjižnica tako lepo množi. Dediči ranjkega profesorja Kragelja so nam poslali 85 knjig, preč. g. S. Gregorič, vikar v Sedlu, 71 knjig, gosp. svetnik Vodopivec že zopet 89 knjig, gosp. Ignacij Kovatič iz Sv. Lucije

*) ošlejšina kratka, kr.

24 knjizic za mladino, gospica Marija Komarčeva, učiteljica v Rihembergu, delavsko podporno društvo in neimenovani rodoljub po več knjig ter gospa Amalija Kavčičeva eno knjigo. Požrtvovalnost naših rodoljubov in rodoljubkinj je res občudovanja vredna — Bog plati!

Četudi se je število knjig zdatno povečalo, vendar je nadkriljuje še vedno broj nadpolnih bralk in bralcev. Č. g. rodoljubi in rodoljubkinje! posnemajmo dosedanje požrtvovalne darovalce in privoščimo knjižnici v „Šolskem domu“ takšen obseg, kakoršen gre šolski knjižnici takega zavoda.

L. Koršič, knjižničarica.

50.000 kron znaša glavni dobiček loterije gledališnih igralcev. Opozorjamo čitatelje, da bode zrebanje nepreklicno dne 19. junija 1902. — Posamezni dobitki se izplačajo v gotovini z 10% odbitkom.

Vsakdo ima takšen želodec, kakoršnega sam hoče, t. j. kakor ga čuva. Delovanje prebavnih organov se mora redno opazovati ter paziti, da se istih ne loti kaka težka, kronična bolezen. Da se želodec obvaruje ter ohrani zdrav, služi najbolje že 40 let uporabljivi Rosa-balsam iz lekarne B. Fragnerja, c. kr. dvornega zalagatelja v Pragi. Ta balsam se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — (Dalje) — Poglednik se je pritoževal radi mačehskega postopanja s kranjskimi državnimi železnicami, poslanec Basevi radi nedostatkov na južni železnici, katera da je mnogo kriva na nazadovanju Trsta, in je kazal, koliko stori Ogerska za povzdigo Reke. Priporočal je zvišanje subvencije avstrijskemu Lloydju ter povdarjal potrebo, da se Trst gledé morja in kopnega postavi na isto stopinjo z Reko. Govornik se je tudi zavzel za gradnjo plovnega kanala od Donave do Jadranskega morja ter za to, da bi se o nagodbi z Ogersko istotako skrbelo za Trst, kakor za Reko. Tudi posl. Mastalka je priporočal hitro podržavljenje privatnih železnic ter je zatrjeval, da je ravno to krivo, da imajo državne železnice deficit, ker je pri nas mesana železniška mreža državnih in privatnih železnic. Govornik se je tudi pritoževal radi sistematičnega ponemčevanja uradnikov državnih železnic. Posl. Ryba je zatrjeval, da v podržavljenju železnic naša država mnogo zaostaja za Nemčijo v vsakem obziru.

Justični minister, baron Spens Booden, je odgovarjal na interpelacijo glede propovedi o. Colleoni-ja v Istri. Omenjal je, da je državno pravdnistvo v Rovinju takoj, čim je izvedelo o stvari, uvelo proti propovedniku preiskavo, a da ta preiskava ni potrdila vesti, ki so se širile o njem glede razžalitve laskkega kralja. Drjavno pravdnistvo ni imelo vsled tega nikakega povoda za nadaljevanje postopanja in tudi laska vlada ni zahtevala tega. Politična oblast pa je vsejedno prepovedala o. Colleoniju nadaljevati propovedi radi njegovih nepremišljenih, od njega samega priznanih izjavanj. Tudi je o. Colleonija, ker je laski podanik, izgnala iz države. — Zbornica je razpravljala potem o nujnem predlogu socijalnih demokratov, v kateri vprašujejo isti vlado, da-li je privolila v povišanje vojskih bremen za nabavo topniškega materijala, koliki bodo troški za to in kje se najde pokritje, za katero bo imeja skrbeti Avstrija?

Utemeljeva je ta predlog je povdarjal posl. Daszynski, da to ni nikak obstrukcijski predlog, ampak le demonstracija proti izrednemu obremenjenju ljudstva in proti instituciji delegacije. Finančni minister Böhm-Bawerk je izjavil, da zahteve vojne uprave niso mogle nikogar presenetiti, ker se je o potrebi sukcesivne preobrazbe zastarelega vojnega materijala javno razpravljalo. — Daszynski je povdarjal na to, da jedro obrambe domovine tiči v domovinski ljubezni ne pa v oboroženju. Nujnost predloga D. je bila odklonjena. Barbo je govoril o interesih veleposestva in kmetovalcev, Polesini se je pritoževal radi zanemarjanja kmetijstva v Istri. Poljed. minister je govoril na to o odredbah vlade za povzdigo kmetijstva.

Avstrija in Ogerska. — Skupne vlade zahtevajo vsega skupaj K 419,639,462. Po odbitju dohodkov na carinah ostane še 300,654,957. Od teh mora pokriti Avstrija 66⁴/₁₀, to je okroglo K 201,254,747, Ogerska pa 33³/₁₀, to je K 99,400,210. Visoko gori v zahtevanjih, nizko doli v plačevanju. To je vedno geslo Ogrske.

Vollter župana v Volosko - Opatiji.

— Namestništvo je odbilo rekuz proti občinskim volitvam. Vsled tega bo v sredo seja, v kateri se konstituirajo novo izvoljeni občinski zastop ter se voli župana.

Bosna in Hercegovina. — Govori se zopet o definitivnem priklopljenju Bosne in Hercegovine k naši državi. Baje se dogodi to v kratkem. Bosna in Hercegovina pa se zdruzi z Dalmacijo, katerim deželam se da potem nekaka avtonomija.

Shod volilcev v Dekanah v Istri se bo vsilil dne 25. t. m., to je prvo nedeljo po Binkostih, in sicer v prostorih konsumnega društva.

Štrajk v Ljubljani. — Mnogo zidarjev je slo na delo pod starimi pogoji. Nekaj jih je bilo aretiranih baje radi hujskanja. Gospodarji pravijo, da ne morejo sprejeti za sedaj 10 urnega delavnika, ker pogojena dela so preračunjena na 11-urno delo, in bi torej trpeli veliko škodo, ako bi sedaj znižali dnevnik za eno uro.

Francoski predsednik Loubet je na potu v Rusijo. V njegovem spremstvu se nahajajo ministerski predsednik Waldeck-Rousseau, minister zunanjih poslov in minister mornarice. V ponedeljek se snidejo s carjem.

Kmetijski nemiri v Italiji. — Iz Rima poročajo, da se kmetijski nemiri po Italiji strahovito širijo. Radi nekega vprašanja gledé plačila je demonstriralo v kraju Putignano okoli 5000 kmetov, ki so zažgali nekaj carinskih poslopij ter hoteli tudi udreti v občinsko hišo. Aretirali so mnogo oseb, pa tudi več orožnikov je bilo ranjenih.

Klerikalen ateist. — Soury, prvak francoskih nacionalistov, direktor v Sorbonne, je klerikalec in vendar ateist. Izdal je brošuro, v kateri pravi, da nima nobene vere, dasi je klerikalen ter da v posmrtno življenje ne veruje. Tudi zakramentov neče sprejeti na smrtni postelji ter prosi, naj bi se po njegovi smrti ne lagalo, da se je dal vendarle izpovedati in obhajati, kajti tega ni sposoben storiti, ker se mu zdi zločin. Ako bi se ga hotelo siliti, protestira že danes. Kot katolik hoče umreti sicer, a ne zato, ker veruje, nego le iz spoštovanja in ljubezni za tradicije družine in naroda. Soury je tip francoskega klerikalca; vera mu je le lažnjiv plašč, cerkev le političen program, v resnici pa je frivolen brezverec. Taki klerikalci se tudi na Slovenskem ne manjka. Celo klerikalni prvaki so taki Soury!

Na Švedskem je nastal te dni v boju za splošno volilno pravico generalni štrajk. Le v Stokholmu štrajka 75.000 delavcev.

Tolstoj ruskemu carju. — Tolstoj je pisal pred kratkim ruskemu carju pismo, v katerem mu slika žalostno stanje ruskih kmetov. Tolstoj carja tika ter ga naslovlja „Dragi brat!“ Spominja ga na čase Aleksandra II., ki je odpravil robstvo. Ali s tem se ni povsem pomagano. Edina mogočnost, pomagati kmetu, je nagla pomoč s prestola. Med vrstami mu da razumeti, da treba Rusiji konstitucionalne ustave. Dalje svetuje carju, naj država nakupi zemlje, ter jo prepuusti kmetom za primerno nizko ceno. Car je pismo pazljivo čital ter odgovoril Tolstoju, da ga isto zanima, ker obsega mnogo resnic.

Novo mesto. — Cesar je trgu Vrsovice v okraju Kraljevi Vinogradi na Češkem dal mestne pravice. Iz trga je postalo mesto. Vrsovice so jako star kraj; zgodovinarji jih omenjajo že pred 900 leti. Trg so postale Vrsovice še-le pred 18 leti, sedaj pa že mesto. Pred 18 leti so imele 3400 prebivalcev, sedaj pa jih imajo 15.000.

Zarota v Perziji. — V Teheranu so zasledili veliko tajno revolucionarno zaroto, katera si je postavila za nalogo, zastrupiti vse neljube osebe. Mnogo bogatih ljudi je že žrtev te zarote. V nevarnosti je tudi šah in princ.

Novije vesti. — Mont Pelée se vedno bluje, ali v manjši meri. Za prebivalstvo so pripeljali živila za 20 dni. — Današnja poročila trde, da se pogajanja med Buri in Angleži glede miru bržeas razbijejo popolnoma. — Perzijski šah pride v Benetke jutri ter ostane tam do srede; potem odpotuje v Rim. — K manevrom naše vojne mornarice koncem avgusta t. l. pride s cesarjem tudi prestolonaslednik.

Foulandovo svilo od 65 kr. do gld. 3-85

meter na blazo in obleke; ravno tako črne, bele in barvane „Hennebergove svile“ od 65 kr. do fl. 14-65 meter. Vsemu franko in carine prost o na dom. Vzorci z obratno pošto. — Pisarna naročila naj se frankirajo v Švico s 25 vin.

G. Henneberg, tovarnar svile

(2) (izkl. c. in kr. dvorni zalagatelj) v Gorihu.

V fotografskem ateljeju

A. Jerkiča v Gorici,

Gosposka ulica št. 7

se sprejme takoj

učenca

staroga nad 15 let.



Tužnim in potrtnim srcem naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena hčerka, sestra in svast

GIZELA KODERMAC

v torek dne 13. t. m. po kratki in mučni bolezni previdena s sv. zakramenti za umirajoče ob 11. uri zjutraj v cvetu mladosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage ranjke je bil v sredo ob 6. uri popoldne. Tim potom izrekamo s čutom hvaležnosti v potrtnih sreih najiskrenejšo zahvalo vsem udeležencem žalostnega pogreba, darovalcem nagrobnih vencev ter za vsa izkazana sočustvovanja o tej bridki, nenadomestni izgubi. Ranjko priporočamo v blag spomin in molitev.

V SOVODNJAH, dne 14. maja 1902.

Rodbina Kodermac.

P. S. To naznanilo velja mesto osmrtnic.

Prva slovenska odlikovana krojaška delavnica v Gorici.

Anton Krušič
krojaški mojster in trgovec
Vrtna ulica št. 26.

Izdeluje vsakovrstne moške obleke po vsakem kroju ter za vsaki stan. Ima tudi bogato zalogo domačega in angleškega sukna vseh vrst za vsak letni čas. Blago je iz najboljših tovarov ter vedno sveže.

Izdelke iz blaga lastne zaloge jamči.

„Okrajna posojilnica v Bovecu
reg. zadruga z neomejeno zavezo“
bode imela dne 25. maja
ob 4. uri pop.
SVOJ LETNI OBČNI ZBOR
v gostilni pri „Huberju“.

Dnevni red:

1. Sprememba pravil.
 2. Potrjenje računa za leto 1901.
 3. Izvolitev načelstva.
 4. Izvolitev nadzorstva.
 5. Razdelitev čistega dobička.
 6. Privoljenje nagrade načelstva.
- V BOVCU, 17. maja 1902.
Načelstvo.

„Tolminska hranilnica in posojilnica“
vabi k
občnemu zboru,
ki bode
v torek 27. maja 1902
ob 10. uri dop.
v lastnem uradu v Tolminu
s sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor in poročilo o letnem računu za leto 1901.
2. Razdelitev čistega dobička in določitve obrestij posojil.
3. Sprememba pravil.
4. Slučajnosti.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.

Tolminska hranilnica in posojilnica
registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristnabela
in črna vina
iz vipskih,
furlanskih,
briskih, dal
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
Cene zmerno. Poštovalna poština

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nanski ulici 3.

(nasproti nunki cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za delo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Čistilna voda

„Reale“

iz vrečev Mathias, lastnina

Henrika Mattonija v Budimpešti

je toplo priporočena od prvih tu- in inozemskih zdravniških avtoritet kot najbolje čistilno sredstvo. Odlikuje se radi množine soli „Glauber“ in grenke soli, katero ima v sebi ter s svojim hitrim in dobrim učinkom.

Zaloga za Gorico:

Lekarna G. B. Pontoni.

Znakovna znamka: GIDRO.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 80 h. kron 1-40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko s „SIDROM“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“
v PRAGI.
Elizabetngasse št. 5.

Prva c. kr. avstro-ogerska privil.
TOVARNA BARV ZA PROČELJA
Karl Kronsteiner, Dunaj III., Hauptstrasse 120.
Odlikovana z zlatimi svetinjami.

Zalagatelj nadvoj. in knežkih posestnih oskrbnikov, civilnih in vojaških oblastev za zgradbe, železnice, rudokopov in plavžev, zidarskih družeb, zidarskih podjetnikov in mojstrov, tovarnarjev in posestnikov. — Barve za pročelja, na katere ne vplivajo vremena, se razlopi v apno ter se razpošilja suhe v prahu v 40 različnih uzorcih à 16 kr. kilogram in višje. Čistost barve se od oljnatih ne razlikuje.

200 kron darila za dokaze ponarejanja. — Dopisuje se v slovenskem jeziku
Uzorec na p. prju z navodilom zastoj in franko.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

C. kr. privil.
civilna, vojaška in uradniška krojačnica
M. Poveraja v Gorici
na Travniku št. 5.

Se dobivajo vsakovrstna moderna sukna kamgarn, piquet lastink, adria, šerjot itd., blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn ter gotove obleke, perilo vseh vrst in spadajoče priprave k paradnim oblekam za vsaki stan. Blago na meter in gotove obleke se prodajajo tako po ceni, da je z mojo trgovino nemogoča vsaka konkurenca.

Obleke vsake mode od 3 do 9 let K 2-40 in višje
9 15 8-50
15 dalje 15-
vrhne suknje vsake mode 24-
za častito duhovščino 28-
hlače 3-

3 metre 20 cm
črne ali modrega kamgarna za snažno obleko, primerno za vsakega ženina samo za gl. 4-50.
Pošilja se po povzetju. Kar ne ugaja, se sprejme nazaj.
To blago se prodaja po tako nizki ceni, samo dokler zaloga dopušta.

Dobre ure in po ceni!



s 3-letnim pisemnim jamstvom razpošilja na zasebnike
prva tovarna ur v Mostu (Brix)
Hanns Konrad,
izvr. ur ter zlatarje — Most (Češko).
Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3-75;
srebrna ura Rem. fl. 5-90; srebrna verižica fl. 1-20; budilnik iz niklja fl. 1-95.

Trdka je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoče priznanih pisem. — Ilustrovan cenik zastoj!

Rimske toplice.

Tržič (Monfalcone).

Stalna toplina 38°—40°. Doba traja od 15. maja do konec septembra. Zdravijo se posebno belezni v nogah, revmatizem, rakitične in ženske bolezni.

Srečkanje nepreklicno

19. junija 1902.

Loterija gledaliških igralcev

(glumačev)

1 glavni dobiček po	50.000 K
1 „ „ „	5000 „
1 „ „ „	3000 „
2 glavna dobitka „	2000 „
5 dobitkov „	1000 „
10 „ „ „	500 „
20 „ „ „	200 „
60 „ „ „	100 „
100 „ „ „	50 „
300 „ „ „	20 „
3500 „ „ „	10 „

Srečke po 1 krono

priporočajo:

G. Gentili, V. A. Jona, Michelstädter & Co.
in A. Pincherle menjalnice v Gorici.

Vsi dobitki se izplačujejo od zalagateljev s 10% odbitkom v gotovem denarju.

Za vsakega nekaj!!!

se dobi v zalogi trdke

J. Zornik - Gorica,

Gosposka ulica št. 7

prva in edina slovenska trgovina za modno in drugo blago.

Najbolje, največje in najceneje skladišče vsakovrstnega perila, sraje za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, člusen, spodnjih kril, divnih okraskov za obleke in vseh potrebščin za vezenje. Priporočevalno najboljše kupovališče za gg. šivilje in gg. krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode) in modercev po vsaki meri in zahtevi se izvršujejo točno.

E. LEBHERZ

Gorica

tovarna užigalice
priporoča prebivalcem Primorskega svoje izdelke raznih vrst posebno izvrstne in zanesljive užigalice

Apollo

Sloveči profesorji
medicine in zdravniki
priporočajo

Zinkturo za želodec
lekarnarja Piccoli-ja
v Ljubljani
dvornega zalagatelja
Nj. svet. papeža



kot sredstvo, ki krepi želodec, vzbuja tek, pospešuje prebavljanje in odprte telesa posebno zdravilna za one, ki trpe na zastaranem zaprtju.

Tinktura za želodec razpošilja lekarnar Piccoli v Ljubljani v skatljicah z 12 steklenicami za K 2-52, z 24 steklenicami za K 4-80, z 36 steklenicami za K 7-—, z 70 steklenicami za K 13-—.
(Poštni paket pod 5 kg.)
Je v razprodaji v lekarnah v Gorici, Tolminu, na Primorskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji à 30 vin. steklenica.

Varovana značka.



Koroški

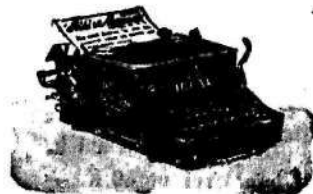
Rimski vrelec

najfinejša planinska kisel voda, izkušena ob vseh nahodih, posebno otroških, ob slabem prebavljanju, ob boleznih na mehuru in ledvicah.

Zaloga: Ed. Fonzerl v Gorici Via Vetturini, Caserma in v vseh trgovinah z mineralnimi vodami.

Seidel & Naumannov

pisalni stroj „IDEAL“



Vzbuja senzacijo.

Jasna pisava od prve do zadnje črke. Stroj je jako trpežen. Na močnem ministerjalnem papirju izdela 4—6 iztisov, na konceptnem papirju 8—10, na tanjem papirju 12—16. Najvišje priznanje ter prva zmaga ameriške konkurence. — Zlata svetinja; Berlin (maj 1901.)

Clavno zastopstvo za Avstro-Ogersko:

Hch. Schott & Donnath

Dunaj III. 3. Heumarkt 9.

Iščejo se zastopniki za deželo.

Jersan-Calcop

Železnato, redilno in okrepčajoče sredstvo, tvori krv in krepi živce, je okusno in prebavljivo. Poizvé se lahko o tem pri kakem zdravniku.

Glavna zaloga za Gorico: **Mirodilnica Anton Jeretič.**

Dr. Rosa balzam

Pražko hišno mazilo

za želodec

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI

je splošno, že 30 let znano domače zdravilo, katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lahko odvaja. Pri rednem uporabljanju očistijo prebavne organe in držijo v pravem toku. Velika steklen. 1 gl., mala 50 kr. Za naprej poslani znesek gl. 9-28 se pošlje velika steklenica in mala za 75 kr. poštne prosto na vse postaje Avstro-Ogerske.

je staro, najprej v Pragi uporabljeno bišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistohe ter ublažujoče deluje na vročino ter bolečine.
V skatljah po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več. Za naprej poslani znesek gl. 1-58 se pošlje 1/2 skatljaja ali gl. 1-68 1/2, skatljaja, ali gl. 2-30 1/2 skatljaja, ali gl. 1-48 1/2 skatljaja, poštne prosto na vse postaje Avstro-Ogerske.



Pozor! Vsi deli zaboja so zaznamovani s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja, c. kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana 203, na voglu Spornarjeve ulice,

potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironeoli.

Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.